

שאלות דמוגרפיות: מגדר_ נקבה גיל_ 43 מקצוע הורה_ מורה להסטוריה ואזרחות וותק 15 שנים_ תואר_ היסטוריה כללית

1. ספר לי בבקשה על המניעים לבחירת מקצוע ההוראה ועל עבודתך היומיומית בהוראת מקצועך?

מגיל מאד צעיר ידעתי שאני רוצה להיות מורה. גדלתי בקיבוץ, בבית ילדים ותמיד דמות המורה נראתה לי משמעותי מאד, הרבה יותר מאשר ההורים.... ידעתי שאני רוצה לתת לילדים את הדוגמא האישית מצד אחר ומצד שני כתף חמה ולתמוך בהם. זו היתה מבחינתי השליחות שלי בעולם. התחושה הזו התחזקה אצלי כשהתגייסתי והייתי בגרעין נחל. הפעילויות השונות שהייתי צריכה לעשות רק הדגישו לי כל פעם מחדש שאני פשוט נהנית מזה. אני מורה בחטיבת ביניים אבל לא מחנכת כיתה. אני מורה להסטוריה ואזרחות כך שמערכת השעות שלי די עמוסה. כל יום אני מלמדת בערך 4-6 שעות ומשמשת כמורה מחליפה. אני מכינה מערכי שיעור בשעות הפנויות שלי (שאני לא מלמדת) והרבה פעמים פשוט בודקת מבחינים ובחנים כך שכל היום שלי די מלא כאשר בערב אני עסוקה בשיחות עם הורים.

2. אלו תחושות חיוביות גורמות לך העיסוק במקצוע. כיצד הדבר בא לידי ביטוי? מדוע?

בסך הכל אני מאד נהנית בעיסוק עצמו. אני תופסת את ההוראה כמקצוע לחיים, גם שלי וגם של התלמידים שלי מכיוון שההשפעה שלי עליהם יכולה להיות מאד משמעותית. אני מרגישה משמעותית, חשובה, מחנכת ולא נעים להגיד אבל העמידה מול הכיתה גורמת לי לפעמים תחושה של כבוד. כשאני יוצאת משיעור "טוב" הכוונה שהצלחתי להעביר את החומר ובעיקר כשהיתה השתתפות משמעותית של הילדים ובעיקר בדיון פוליטי סוער אני מרגישה ש"הרווחתי את לחמי". תחושה כזו שקשה לתאר במילים. אני חושבת שזה נובע מהידיעה שהם מדברים על מה שאני מלמדת גם כשאני לא שם.

3. האם עברת הכשרה להתמודדות עם בעיות משמעת? באיזה אופן? היקף?

היתה לנו הכשרה פנימית בבית ספר שיועצת בית הספר העבירה. מעין סדנא של 4 ימים שבה היו הרבה סימולציות של בעיות משמעת. אחרי כל סימולציה כזו ישבנו כל המורים, ניתחנו את האירוע והצענו פתרונות אפשריים. אני חייבת לציין שמה שהיה מעניין בסימולציה זה שכל פעם אותה סימולציה נעשתה פעמיים, וכל פעם אותו צוות אבל בחילופי תפקידים. היה מעניין לראות איך האלימות באה לידי ביטוי בדרכים שונות גם כאשר מדובר במורים עצמם. בסוף הסדנא ניסינו לגבש דרכי פעולה למצבי האלימות השונים ובעיקר לבחון מתי מדובר ב"סתם" חוצפה ומתי באלימות ממש.

4. האם אתה חש לעיתים תחושות של כעס על התלמידים? באלו מצבים? מדוע?

מאיזושהי סיבה יש לי יכולת מאד גבוהה לאמפטיה ולכן אני לא כועסת על התלמידים. אני בדרך כלל מצליחה להסביר לעצמי, שנייה לפני שאני כועסת, שההתנהגות נובעת ממניעים רבים, גיל ההתבגרות, קשיים בבית, חוסר בשלות רגשית. זה עוזר לי להמנע מתחושות של כעס. תחושה של כעס תסית אותי מהמטרה שלי והייעוד שלי שזה ללמד. דווקא כשקורים המצבים האלה, שעלולים לעורר את תחושת הכעס אני מאד מגוייסת ומרוכזת לנסות להבין מה גורם לאותו ילד/נער להתנהג ככה ולנסות לפתור את זה בצורה אחרת. אני מאמינה שאם אני כועסת אני מלמדת אותם גם לכעוס וזה נוגד את הגישה החינוכית שלי.

5. האם אתה חש לעיתים תחושות של עלבון מהתלמידים? באלו מצבים? מדוע?

לצערי עלבון זה משהו שאני לא יכולה לשלוט בו יותר מידי טוב. כן, אני נעלבת מהם לפעמים. אני חושבת שתחושת העלבון מתעוררת אצלי כשהם מעירים לי על המראה החיצוני שלי. אין לי בעיה איתו אבל כמו לכל אחד, גם לי יש את הנקודות הרגישות שלי. כשאני מגיעה לכיתה ומישהי שואלת אם אני בהריון או הערה דומה אחרת אני מודה שאני נעלבת. נכון, אני כבר לא ניראית כמו פעם אבל העובדה שיש להם את התעוזה הזו לשאול שאלות שמרמזות על הנראות שלי, זה מעליב אותי. שוב, הם לא עושים את זה מרוע או בכוונה, אני באמת מאמינה שזה מתום לב וסך הכל הם עדיין ילדים, אבל זה מעליב אותי.

6. האם אתה חש לעיתים תחושות של תסכול מהתלמידים? באילו מצבים? מדוע?

התסכול היחידי שאני מרגישה זה כשהם "נאטמים". אני רואה ילד במצוקה, מנסה לעזור לו והוא פשוט נאטם וחושב שאני נגדו כי ככה זה בגיל הזה, הם חושבים שכולם נגדם. אני חושבת שזה מעורר בי תחושת כשולן אישי, שאי לא מצליחה לשכנע את אותו הילד שישמוך עלי ושאיני "בצד שלו". אני גם חווה חשש אמיתי מהדרדרות בחיים של אותו הילד, אם הוא לא יקבל עזרה אז זה עלול להיות מדרון חלקלק. המצבים האלה ממש מתסכלים אותי.

7. האם אתה חש לעיתים תחושות של דאגה לתלמידך? באילו מצבים? מדוע?

אני חוששת דווקא לילדים השקטים, אלה שלא שומעים אותם, שגם לא רואים אותם תמיד. הם מעוררים בי חשש בדרך כלל. הילדים הפעילים אלה שתמיד "כועסים" או מביעים את דעתם פחות מדאיגים אותי כי מאד קל לראות אם עובר עליהם משהו. התלמידים השקטים שלא מדברים שפשוט יושבים בשקט ולומדים, אתה אף פעם לא יכול לדעת מה קורה איתם, מה עובר להם בראש ולכן גם אף פעם לא אצליח להבחין אם עובר עליהם משהו, אם קשה להם, אם מציקים להם פשוט כי הם